

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:718

av Emma Hult och Niclas Malmberg (båda MP)

Friskvårdsbidrag och ridning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en utvidgning av möjligheterna till friskvårdsbidrag så att även ridning omfattas och tillkännager detta för regeringen.

Friskvård gör nytta!

I ett samhälle där allt fler tillbringar allt mer tid stillasittande är det angeläget att förbättra möjligheterna till friskvård. Om än bekväm är stolen idag närmast att betrakta som ett folkhälsoproblem. Enligt 11 kap. 11–12 §§ inkomstskattelagen (IL) ska förmån av motion och annan friskvård som är av mindre värde och enklare slag inte tas upp till beskattning. Denna lag har finansierat sig själv många gånger om i form av minskade kostnader för sjukskrivningar och/eller sjukvård. Genom en lagändring hösten 2003 (2003:745) slopades de tidigare villkoren att motionen eller friskvården ska utövas inom särskilda anläggningar eller enligt abonnemang som tecknats av arbetsgivaren och betalas direkt av denna till anläggningens innehavare. Efter lagändringen blir det som avgör för skattefriheten i huvudsak att motionen eller friskvården riktar sig till *hela personalen*, är av *mindre värde* och *enklare slag*. Vad som är av *mindre värde* finns inte fastställt i belopp men som exempel ryms ett vanligt årskort på gym inom definitionen.

En jämställdhetsfråga

Det är nu dags att utvidga möjligheterna till friskvårdsaktiviteter ytterligare så att ännu en friskvårdsaktivitet kan rymmas: ridning. Ridning nämns inte specifikt i 11–12 §§ IL, men Skatteverket har gjort ett ställningstagande om att ridning inte ska berättiga till friskvårdsbidrag. Ställningstagandet grundar sig på förarbeten till IL, där det anges att undantag för beskattning ”inte gäller sporter som kräver dyrbarare anläggningar,

redskap och kringutrustning, som t.ex. golf, segling, ridning och utförsåkning” (SkU 1987/88:8 s. 42 och prop. 2002/3:123 s. 15). Avgörande för att ridning inte berättigar till skatteavdrag är alltså att sporten inte betraktas som en sport av ”enklare slag”. En sådan klassificering förefaller inte gynna folkhälsan, och missgynnar i praktiken kvinnor med tanke på att en majoritet av dem som rider är kvinnor. Finns finansiella skäl att begränsa avdragsmöjligheterna är det mer rimligt att göra just en sådan begränsning av avdragens storlek, istället för att utesluta en aktivitet helt. Mot bakgrund av detta bör regeringen utreda en utvidgning av möjligheterna till friskvårdsbidrag så att även ridning omfattas.

Emma Hult (MP)

Niclas Malmberg (MP)